

dem, den henvender sig til, og i den Anledning skal jeg henvise det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Gad) til, at der vist ikke har foreligget Andragende fra Grüners Handelsakademi samtidig med det fra de Brockske Handelsstoler, og at det desuden vilde være nødvendigt, hvis man vilde have en Understøttelse paa Finansloven til en Handelshøjskole her i Kjøbenhavn, som skulde være tilgængelig for Elever fra Provinser, at træffe et Valg. Naturligvis kan dette Valg omdisputeres. Dog vil ingen kunne nægte, at de Brockske Handelsstoler fuldt ud tilbedstgør de Forordninger, der kunne stilles til en Handelsskole. Her er formentlig ogsaa en større Garanti, end der er ved den anden Anstalt, det ærede Medlem nævnte, idet der ved de Brockske Handelsstoler overhovedet er den største Garanti, der vistnok kan faas for nogen Handelsskoles forjvarlige Drift, idet det er den — hvad skal jeg kalde det — ypperste Autoritet paa den danske Handels Omraade, nemlig Grossererforeningens Komite, som har Ledelsen af denne Skole.

Det ærede Medlem fra Nybøbing (Korsgaard) berørte Anholdtjagen og i det hele taget Spørgsmaalet om, hvad der kunde gøres for Havne til Rattegaffisteriet. I mit første Foredrag betonedes jeg, at Bevillingen til Hvide-Sande i mine Dine ikke blev givet som en isoleret Bevilling, men som et Led i en Række Bestræbelser for at fremme Anlægget af Fiskerihavne og navnlig for paa nærværende Stadium at gøre forberedende Skridt til Undersøgelse af, hvor disse kunde legges, og hvilke Typer der formentlig efter de lokale Forhold vilde være hensigtsmæssigst ved disses Anlæg.

Jeg skal fluttelig omtale det eneste Punkt, hvor Udvalget har delt sig, nemlig Spørgsmaalet om en Assistent til biologisk Station. Det ærede Medlem fra Ringløbing (J. C. Christensen) frygtede i saa høj Grad for Funktionarismen. Der er en anden Ting, jeg frygter, og det er den noget for hyppige Brug, jeg synes, der gøres af saadanne Slagord, der maaske med fuld Ret ere satte ind i Verden, og som have god Klang i de flestes Øren. Det tiltaler ogsaa mig, at man skulde undgaa, hvad man i egentlig Forstand kan kalde Funktionarisme, det vil sige det at oversfylde Landet med Folk, der enten gøre for ringe Nytte i Forhold til den Løn, de faa, eller maaske ere rent overflødige. Men jeg protesterer bestemt imod, at man anvender et saadant Ord over for saadanne Funktionærer, der maa siges at gøre fuldt ud Bødest i Samfundets Tjeneste for den Løn, de oppebære. Dersom man

vil angribe den Art Funktionarisme, kommer man til at angribe meget, som vist ingen vil angribe. Vi ere alle hvert eneste Aar med til at bevilge Penge til ny Funktionærer og ere fuldt ud berettigede til at gøre det, naar vi mene, at det Arbejde, saadanne Funktionærer udføre for Samfundet, er et nyttigt og økonomisk Arbejde. Det mener jeg nu, at denne Funktionærers Arbejde vil være i høj Grad, thi det ærede Medlem har ikke Ret, naar han siger, at den biologiske Station ikke vil lide det mindste Staaar, naar denne Assistent ikke bevilges. Jeg gaa vilde, om det ikke er et Staaar i Stationens Arbejde, naar Forstanderen enten maa opgive Farterne i Østersøen og Rattegattet og det idelige Samvæn med Fiskerne paa de forskellige Steder, altsaa sin Undersøgelse af Forholdene ude i det aabne Hav, eller maa opføre at lede Stationens Drift paa fuldt forjvarlig Maade. Jeg kan ikke se andet end, at han, saaledes som Forholdene ere, maa opgive en af Delene, thi er han paa Farten, saa er Stationen uden fast Ledelse. Jeg har oplevet en Gang, jeg besøgte Stationen for at gøre mig bekendt med den, at Forstanderen var borte — dette siger jeg vel at mærke ikke som nogen Bebrejdelse, thi han var borte i fuldt ud lovligt Grunde: paa en Undersøgelserrejse ad Frederikshavn til —, og den eneste, der var til Stede til at lede Arbejdet, var en zoologisk studerende, som tilfældigvis var der, og som Forstanderen under sin Fraværelse havde kunnet overdrage noget af sit Arbejde ved velvillig Smødekomen fra hans Side. Men det kan man jo ikke regne paa, thi denne Mand havde ingen Løn, det var et aldeles tilfældigt Forhold, og til mange Tider maa Stationen staa uden nogen som helst Ledelse, naar Forstanderen er borte paa saadanne Ture. Jeg kan ikke se rettere end, at det ret kostbare Materiale, som Staten har anskaffet til den biologiske Station, bliver ikke udnyttet tilstrækkeligt, og at vi ikke faa den fulde Nytte deraf. Nu har hele Udvalget været enigt om, at Bedstemanden var nødvendig, og det har jeg altsaa ogsaa været med til, men jeg kan ikke se andet, end at en Assistent ogsaa er nødvendig, fordi her er Tale om Ledelsen af noget af det Arbejde, som Stationen er der for. Medens man naturligvis, hvis man ikke havde Bedstemanden, ikke vilde kunne udstrække Farterne saa langt, som man nu kan — der vilde da ikke være saa meget Tilsyn, som der nu er —, maa Sabnet af Assistenten medføre, at en stor Del af det Arbejde, for hvis Skyld Stationen er til, og som ønskes fremmet med den største